

ROZHOVOR S PAVLEM ŠTORKEM A DENISOU VÁCLAVOVOU

organizátory festivalu 4 + 4 dny v pohybu
(15. – 22. října 2011)

> Festival 4 + 4 dny v pohybu oživi v říjnu Prahu na tradičních i netradičních místech inovativními, progresivními a často provokujícími uměleckými projekty – divadelními a tanečními představeními, koncerty, výstavami, projekcemi či video artem. A všechny mají jedno společné: vytrhnou vás z proudu všedního dne a přiblíží k tomu, co se děje zajímavého a aktuálního v současné době jak ve světě, tak i u nás. 4 + 4 dny v pohybu = 8 dnů kulturního adrenalinu.

Letos festival probíhá již po šestnácté. Kam se za tu dobu festival posunul?

P. Š.: Málokdo si již pamatuje, že se náš festival v roce 1996 zrodil jako platforma pro prezentaci umělců z poválečné Bosny. Těch

Soubor Deja Donne Company v představení Not Made For Flying (Neurčeno k létání)

šestnáct let je dlouhé období, kdy jsme se proměňovali jak my, tak společnost a spolu s ní i umělci. Myslím, že pokud bychom se rok od roku neposouvali, ztratili bychom jak širokou, tak odbornou veřejnost. Což se, zaplaťpánbůh, nestalo. Naopak. Festival se posunul z prezentace jedno-

ho žánru do multioborové přehlídky s převážně zahraničním programem. Proto také od loňského roku používáme podtitul „festival současného umění“.

Daří se festivalu reflektovat, jak se vyvíjí současné umění – ať už tanec, divadlo a další obory?

P. Š.: Zdá se dařit, musí pochopitelně posoudit návštěvníci a odborná kritika, ale já věřím, že děláme téměř maximum, aby tomu tak bylo. Není naším cílem prezentovat mainstreamové umělecké soubory, ale nacházet takové osobnosti, které v podstatě objevujeme po další zahraniční festivaly. Poohlédnete-li se do historie, najdete v našem programu velké množství souborů, které dnes vystupují po celém světě.

Jaká jsou hlavní lákadla zahraničního divadelního programu, co by si diváci neměli nechat ujít a hlavně proč?

P. Š.: Inscenace Přímou před očima, nejnovější projekt slavného německo-britského uskupení Gob Squad, přijíždí do Prahy jen pár měsíců po úspěšné světové premiéře v Berlíně. České publikum má to štěstí, že výlučnou mezinárodní inscenaci zazijí tak brzy po prvním uvedení; zájem o ni je díky nadšeným kritikám v Evropě obrovský. Pravděpodobně nejtípnější v programu bude norský soubor Jo Strömgren Kompani, který přivážíme již počtvrté, vždy jej české publikum odměnilo nadšenými ovacemi. Letos Jo Strömgren, tento velitel norské nezávislé scény, uvede téma stejně zábavné: pít kávy. Já osobně se velice těším na česko-italský soubor Deja Donne a představení v režii brazilského režiséra Joelsona Gussona. Zatímco Deja Donne formou taneční exprese analyzují hrdinství v moderní době, Gusson staví na hlavu kult dokonale krásy.

Na programu je řada českých premiér z různých uměleckých oblastí. Spojuje je nějaký společný rys?

P. Š.: Společný je především originální umělecký rukopis a jistý druh otevřenosti a poctivosti. Čítím, že všichni tvůrci, od Veroniky Švabové, přes Jirku Havelku, Jirku Adámka až po Leu Švejcovou sledují pečlivě, co se v současném umění děje. Napadá mě, že určitou společnicí těchto premiérů jsou dějiny. Dějiny vlastní rodiny, dějiny Evropy, či dějiny lidského těla.

Festival je známý tím, že „zabývá“ i netradičními prostory, kde se obvykle kulturní akce nekonají. Jaké prostory to budou letos?

D. V.: Letošní festival se opět vrátí do prostoru bývalého Ústředí lidové umělecké výroby (ÚLUV) na Národní třídě, této funkcionalistické perly v centru Prahy. Loni zde zajímavé osobnosti spjaté s tímto domem diskutovaly a vedly komentované procházky nebo umělci připravili sérii site specific projektů. Tímto směrem se ubíráme dál. ÚLUV je ideální galerií, divadlem, kavárnou, čítárnou či tančárnou. Toto „zabydlování v netradičních prostorech“ nazýváme ve festivalovém programu „site specific projekt Místa činu“, a vždy se tak snažíme námi objevené místo důkladně představit pražské veřejnosti.

Na jaký program byste v ÚLUVu upozornili?

D. V.: Připravili jsme zde velkou výstavu současného českého umění nazvanou Štěstí, což je zároveň i téma letošního festivalu. Výstavu připravuje 18 kurátorů, kteří přinesou své vlastní pohledy na štěstí v současném životě a umění. Oslovení umělci nepracují pouze s danými tématy, ale reagují také na samotný prostor. Diváci se mohou dále těšit na performance, akce ve veřejném prostoru, symposia, projekce, přednášky o architektuře nebo komentované procházky.

Jo Strömgren Kompani (Norsko): The Society (Společnost)

Část projektu Místa činu se odehrává mimo ÚLUV, a to ve čtvrti Vršovice. O co půjde?

D. V.: Cílem je poukázat na malé občanské iniciativy důležité pro každé zdravé město, ukázat, jakým způsobem lze pečovat o veřejný prostor ve městě, lokálně, osobně a přímo ovlivňovat kvalitu svého pohybu a trávení volného času. V tomto případě je to občanské sdružení Start Vršovice, se kterým na projektu spolupracujeme. Konkrétně se bude jednat o komentované procházky po industriálních stavbách ve Vršovicích, přednášce o pražském potoku Botiči či otevřené galerii současného umění v nevyužívané vršovické proluce. Hlavním programem je site specific projekt nazvaný Bohémové na Bohemce vytvořený pro stadion Bohemians 1905 ve vršovickém Ďolíčku, na kterém se podílí řada umělců.

> Děkujeme za rozhovor

> Více informací a přesný program najdete na www.ctyridny.cz nebo v rubrice Divadla – Festivaly.